

Cuma Hutbesi

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً وَلَا تَتَّبِعُوا

خُطُواتِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ

وَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ:

أَفْشُوا السَّلَامَ بَيْنَكُمْ

Birlikte Yaşama Ahlakı ve Dünya Barışı

(14.08.2026)

Aziz Müminler!

İslam düşüncesinde barış, insanların adaletle, huzurla ve güven içinde karşılıklı saygı anlayışıyla bir arada yaşamasıdır. Barışın olduğu yerde, insan onuru korunur. Barışın olduğu yerde, iyilik hâkim olur.

Toplumsal barışı sağlamak hepimizin ortak sorumluluğudur. Nitekim Yüce Rabbimiz: **“Ey iman edenler! Hep birden barışa girin...”** buyurmuştur.¹ Bu davete uymak ve bir barış insanı olmak hepimizin temel amacı olmalıdır. Zira toplumsal barış, bireyden topluma yayılır.

Kıymetli Kardeşlerim!

İnsanlara değer verme ve saygı gösterme hususunda Rabbimizin şu emrine kulak verelim: **“Ey insanlar! Şüphesiz sizi bir erkek ile bir dişiden yarattık, tanışasınız diye sizi kavim ve kabilelere ayırdık...”**² Öyleyse farklılıkları ayırma ve çatışma sebebi değil, birbirimizi tanımaya vesile olan bir zenginlik olarak görelim. Hz. Peygamber’in (s.a.s.) **“Zarar vermek de zarara zararlar karşılık vermek de yoktur.”**³ hadîsine uyararak kimseye zarar vermeyelim.

Değerli Müminler!

Mümin; haksızlıktan sakınır, adaleti gözetir, iyilik yapar ve ihtiyaç sahiplerine yardım eder. Selamı yayar,⁴ dürüst davranır ve toplumun huzurunu

koruyan kurallara riayet eder. Bütün bunlar, insanlar arasındaki güven ve karşılıklı saygının gelişmesine vesile olur. Güven ve saygının hâkim olduğu bir toplumda ise huzur ve toplumsal barış kökleşir.

Kıymetli Müslümanlar!

Toplumsal barışı sağlamanın en güzel örneğini, Hz. Peygamber’de (s.a.s.) görürüz. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s.), müşriklerin onca eziyetlere rağmen Mekke’nin Fethi’nde **“Ben size, Yusuf’un dediği gibi diyorum. ‘Bugün sizin için herhangi bir kınama yoktur. Allah sizi bağışlasın. O, merhametlilerin en merhametlisidir’”**⁵ buyurarak, cezalandırma yolunu değil, affetmeyi tercih etmiştir. Bu tutumla affetmenin, zayıflık değil; ahlaki olgunluğun en üst düzeyi ve gönülleri fethetmenin de en güzel yolu olduğunu göstermiştir. Zira affetmek, kırgınlıkları sona erdirir ve insanlar arasında barışa kapı aralar.

Aziz Müslümanlar!

Geliniz; ailemizden başlayarak çevremizde ve yaşadığımız toplumda huzur ve güvenin güçlenmesine katkı sağlayalım. Nefret yerine sevgiyi, öfke yerine merhameti, ceza yerine affetmeyi, ayrımcılık yerine insanların ittifak ettikleri genel geçer değerleri yayalım. Hem toplumumuzda hem de tüm dünyada barışın temsilcileri olalım.

Hutbemi şu dua ile bitirmek istiyorum:

Allah’ım, kalplerimize huzur, toplumumuza ve tüm insanlığa barış nasip eyle. Bizleri affeden, merhamet eden ve barışı yayan kullarından eyle. Amin!

DİTİB Hutbe Komisyonu

¹ Bakara, 2/208.

² Hucurât, 49/13.

³ İbn Mâce, Ahkâm, 17.

⁴ Müslim, İmân, 93.

⁵ Yusuf, 12/92; Beyhakî, es-Sünenü'l-kübrâ, IX, 195.